

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 316/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Д.П. из Б., чији је пуномоћник Д.О., адвокат из Б., против туженог Предузећа Н. АД, са седиштем у Н.С., кога заступа Б.Г., адвокат из Б., ради утврђења и поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2566/14 од 10.09.2015. године, у седници одржаној 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2566/14 од 10.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2440/11 од 13.11.2013. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблаговремена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се као незаконит поништи анекс бр. 7 уговора о раду од 26.04.2011. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да су апсолутно ништави анекси уговора о раду закључени између тужиоца као запосленог и туженог као послодавца: анекс бр. 6 уговора о раду од 10.02.2011. године и анекс бр. 7 уговора о раду од 26.04.2011. године. Ставом трећим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев, па је поништен као незаконит анекс бр. 6 уговора о раду од 10.02.2011. године, закључен између тужиоца као запосленог и туженог као послодавца. Ставом четвртим изреке, одбачена је као неуредна тужба тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место пословође на Бензинској пумпи у Ул. ... – регион Б.. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 87.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.11.2013. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2566/14 од 10.09.2015. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2440/2011 од 13.11.2013. године, у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу четвртном и петом изреке и предмет је у том делу враћен Првом основном суду у Београду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 395. ЗПП (погрешно означено као 404. ЗПП), због потребе уједначења судске праксе.

Решењем Р4 116/15 од 18.12.2015. године Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији применом члана 395. ЗПП.

Према члану 395. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом по одредбама члана 394. овог Закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

И по оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетне дозвољености ревизије у овом спору нису испуњени, јер је по овом правном питању уједначена пракса судова, а не постоје ни околности које изискују ново тумачење права, нити се ради о потреби разматрања правног питања од општег интереса.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 439. ЗПП, у парницама из радних односа ревизија је дозвољена само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а ван ових спорова, ако се тужба односи на потраживање у новцу примењују се одредбе о дозвољености ревизије из новелиране одредбе члана 394. ЗПП.

Предмет овог радног спора је захтев тужиоца за утврђење ништавости и поништаја анекса уговора о раду којим је суштински тужилац премештен на друго радно место.

Како захтев за утврђење ништавости и поништаја анекса уговора о раду којим је тужилац распоређен на друго радно место, не представља спор из члана 439. ЗПП, где је ревизија увек дозвољена, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

На основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**